

Obyčajná práca a ako ju posväcovať (V): Satelity

Elena pracuje ako inžinierka pre jednu vesmírnu agentúru a hodnotí medzinárodné projekty, ktoré využívajú satelitnú technológiu.

11.10.2022

Existuje veľa dôvodov, na základe ktorých si človek vyberá svoju profesionálnu kariéru. Dôvody možno hľadať v hlboknej úvahe alebo v jednoduchej intuícii. Pre Elenu,

ktorá v tom čase navštevovala klasickú strednú školu, bola zlomovým okamihom jedna filmová scéna: „Pozerala som Apollo 13,“ hovorí Elena, „a po slávnej scéne vzduchového filtra, kde tím inžinierov musí vyriešiť veľmi dôležitý problém s použitím veľmi malého množstva zdrojov, som sa rozhodla, že chcem robiť ich prácu.“

„Páčila sa mi myšlienka vytvoriť niečo, čo funguje – pokračuje Elena – čo sa pohybuje a možno aj lieta. Samozrejme, inžinierstvo nie je ľahká cesta. V noci pred skúškami som mávala nočné mory, záchvaty plaču a myšlienky, že som všetko urobila zle... Ale som rada, že som sa na to dala a že som to aj dokončila!“

Elena dnes pracuje pre vesmírnu agentúru a má na starosti vyhodnocovanie medzinárodných projektov, v ktorých sa využíva satelitná technológia: „Podporujem

spoločnosti pri spustení novej služby alebo produktu tak, aby bol v krátkom čase (jedného alebo dvoch rokov) udržateľný, aby vytváral pracovné miesta a aby vytváral ekonomický zisk v regióne, v ktorom bol uskutočnený,“ vysvetľuje Elena.

Od doktorátu po satelity

Elenina profesionálna cesta, ktorá sa začala aj vďaka scéne vo filme, prešla výskumom a univerzitným poradenstvom: „Počas prvých rokov práce som mala možnosť zosúladiť doktorát so svojou profesionálnou činnosťou. Po niekoľkých rokoch som úplne zmenila sektor a urobila som si magisterský titul v oblasti obchodnej administrácie, aby som sa dokázala vysporiadať s novými pracovnými výzvami. Dnes mám možnosť zúročiť všetky rokmi nadobudnuté vedomosti v inžinierstve aj v ekonómii.“

Niektorí ľudia by si mohli myslieť, že práca vo vesmírnej agentúre je veľmi neobyčajná práca. Elena má iný názor: „Je to krásna práca a ak sa robí dobre, môže zmeniť a zlepšiť životy mnohých ľudí, a ako na väčšine zamestnaní na nej nie je nič zvláštne“.

Nielen vesmírne lode

Elena sa narodila v Ríme a má dvoch bratov a jednu sestru: „Moji starší súrodenci sú ženatí a majú deti, takže keď rátam švagrov a švagríné, synovcov a netere, môj najužší rodinný kruh tvorí 14 ľudí. V našej rodine bolo vždy prirodzené chodiť spoločne na nedeľnú svätú omšu, modliť sa pred jedlom, niekedy sa rozprávať o Bohu a príležitostne debatovať o učive z hodín náboženstva.

Počas toho, ako Elena rástla, všímala si okolo seba „kresťanov, ktorí žili normálny život, so svojimi

problémami, s dobrými a zlými chvíľami“. Od rodičov sa naučila vášnivej láske k svetu. A práve táto láska k svetu a túžba, aby ho milovalo čo najviac ľudí, priviedli Elenu k tomu, že sa rozhodla spolupracovať s Bohom a s ostatnými na tom, aby sa svet stal úžasným miestom, a dôverujúc Pánovi objavila svoje povolanie do Opus Dei.

Hoci vesmírna agentúra okamžite vzbudzuje predstavu o vesmírnych lodiach a meteoritoch, Elenina práca, ako sme už spomenuli, pozostáva z veľmi obyčajných činností: „Mojou hlavnou úlohou – hovorí Elena – je snaha o čo najlepšie vykonanú prácu, študovať do hĺbky dokumenty, snažiť sa pochopiť, kde jazykové alebo kultúrne ťažkosti nepomáhajú, snažiť sa vysvetliť administratívne alebo technické aspekty a vžiť sa do kože druhých ľudí, aby som im to čo najviac uľahčila (alebo čo najmenej sťažila), študovať a udržiavať si

aktuálne informácie. Niektoré dokumenty sú veľmi nudné alebo zle spracované a ja viem, že snaha ísť do nich hlbšie je niečo, čo môžem ponúknuť Bohu za ľudí, ktorí tieto stránky napísali, a za všetko, čo je mne a jemu drahé.“

Život viery a život vedy

„Niekoľko mojich kolegov vie, že som kresťanka, a som presvedčená, že svedectvo, ktoré sa od nás vyžaduje, je milovať a byť k dispozícii: môže sa to zdať ťažké, ale my kresťania tvrdíme, že Boh nám môže pomôcť žiť takto, pre to, k čomu sme sa zaviazali ako prví,“ hovorí Elena.

Veľmi sa mi páči úryvok z knihy Boží priatelia, bod 249: *Koľko len zmizne protivenstiev, keď sa vnútorne postavíme do blízkosti svojho Boha, ktorý nikdy neopúšťa. A opäť sa v rôznych odtieňoch obnovuje Ježišova láska k učeníkom, k chorým a ochrnutým, a on sa pýta: Čo ti je?*

Vieš, mám... A v tom okamihu prichádza svetlo, alebo aspoň zmierenie a pokoj. „Táto normálnosť dialógu medzi Ježišom a dušou, v ktorom si ako priatelia kladú otázku: Čo je to s tebou? Čo sa to s tebou deje?, a pevná intimita schopnosti reagovať hneď, ako to príde, bez toho, aby si musel hľadať konkrétne slová: stáva sa mi..., stáva sa mi, že... Toto je typ vzťahu s Bohom, ktorému som sa naučila od svätého Josemaríu a za ktorý budem navždy vďačná.“

„V predchádzajúcich zamestnaniach som veľmi často musela hovoriť o veciach, ktoré priamo súvisia s vierou. V kontexte, v ktorom sa teraz nachádzam, sú ľudia všetkých náboženstiev a vyznaní, alebo dokonca ľahostajní k tejto téme. Panuje u nás atmosféra rešpektu, a tak sa zvyčajne rozprávame o našich vlastných náboženských tradíciách alebo o našich vlastných spôsoboch videnia života.“

Keď už hovoríme o viere a o ženách, ktoré sa venujú vede, môžeme spomenúť Guadalupe, prvú blahorečenú laičku Opus Dei: „Jasné, že sa z toho teším, hoci si myslím, že som ešte nepochopila dôležitosť tejto udalosti pre Cirkev, najmä preto, že laička je dnes svätica, ktorú uznávajú všetci, bez ohľadu na to, či bola vedkyňa.“

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/obycajna-praca-a-ako-ju-
posvacovat-v-satelity/](https://opusdei.org/sk-sk/article/obycajna-praca-a-ako-ju-posvacovat-v-satelity/) (08.03.2026)